

[Justitsministeren]

punkter vedrørende fremtiden. Jeg mener, at man har gjort det hele i denne redegørelse.

Der er blevet gjort nogle bemærkninger, hvad jeg også gør i min redegørelse, om færdselssikkerhedskommissionen. Jeg har jo angivet – og jeg mener, det er naturligt – at færdselssikkerhedskommissionen fortsætter, og at den gør det på en noget anden basis med hensyn til personsammensætningen end tidligere. Jeg mente derved at give en opfordring til folketinget, inden man nedsatte en ny færdselssikkerhedskommission, om at angive nogle synspunkter på, hvordan man ønskede denne sammensætning.

I sin i det væsentlige meget sagligt betone- de tale kom hr. Lenger ind på nogle synspunkter vedrørende dette, og jeg takker for de ideer, der fremkom fra den side med hensyn til sammensætningen. Hvis andre af partierne har ideer, enten i dag eller senere, hører jeg meget gerne om dem. Vi må jo ikke glemme, at nedsættelsen af færdselssikkerhedskommissionen er et initiativ i folketin- get. Så vidt jeg husker, var det de konservatives og venstres grupper, der i sin tid over for en socialdemokratisk justitsminister fremsatte forslaget herom og fik det gennemført. Vi har da god grund til at synes, at der i færdselssikkerhedskommissionen er udført en meget saglig og meget indgående, også undertiden meget engageret virksomhed.

Mit indtryk af færdselssikkerhedskommissionen kan jeg jo ikke have direkte. Jeg synes, at fru Aase Olesen havde nogle bemærkninger om kommissionsarbejdet, der kunne tyde på kritik af den måde, hvorpå færdselssikkerhedskommissionen arbejder. Mine egne informationer derfra er i det væsentlige kommet fra formanden og fra socialdemokratiets mangeårige medlem, hr. Otto Mørch, og jeg har fået et andet indtryk, nemlig at man i denne kommission har gjort et udmærket arbejde.

Jeg ved ikke, om hr. Jimmy Stahr som partifælle til en af mine informationskilder har fået det samme indtryk af det arbejde, der er gjort i kommissionen. Jeg har i hvert fald ikke på nogen forstået, at der er grundlag for at angribe det arbejde, og derfor mener jeg også, at det skal fortsætte. Hvis der er sagt noget i forbindelse med færdselssikkerhedskommissionen, der skulle være helt anderledes, må jeg bare sige, at jeg ikke har forstået det og ikke har forudsætninger for at

forstå det, og mine kilder, som jeg nævnte, har åbenbart heller ikke gjort det.

Der blev også omtalt hastighedsbegrænsninger. Jeg har jo ikke anset det for at være på dagsordenen i forbindelse med denne redegørelse, og derfor er det også en meget kortfattet henvisning, der er på dette punkt. Det er nævnt som et af punkterne, hvorefter man siger, at medvirkende til nedbringelse af ulykkestallene har været hastighedsbegrænsninger. Dermed er jeg ikke gået ind på størrelsen af disse.

Jeg går ud fra, at det flertal – det var jo imod regeringspartierne stemmer, som vi ved – der fik gennemført den nye færdselslov, er tilfreds med den, ellers havde man haft mulighed for at ændre denne færdselslov på andre punkter. Derfor har jeg noget vanskeligt ved at forstå bemærkningerne fra hr. Jimmy Stahr, fru Margrete Auken og også fru Aase Olesen vedrørende dette. Der var jo et grundigt arbejde i retsudvalget om den sag, og jeg har da indtryk af, at de tre nævnte fik deres vilje med færdselsloven ved de afgørende afstemninger.

Når folketinget har talt, er der ingen tvivl. Jeg forstår ærlig talt ikke spørgsmålene, for selvfølgelig er det da opgaven at sikre en lovs gennemførelse.

Der kom nogle citater, som jeg ikke kunne genkende, selv om det var citater af noget, jeg selv har sagt. Det var noget ganske andet, jeg sagde. Jeg havde vedrørende færdselslovsændringen sagt noget om, hvad jeg opfattede som den naturlige fart i forbindelse med en lovrevision. Det er noget ganske andet.

Jeg har også talt om, at det igennem flere år havde vist sig umuligt at overholde en bestemt hastighedsgrænse. Det er notorisk. Men at det er min egen opgave, at det er politiets opgave at håndhæve en lovgivning, hvor der er fastsat nogle grænser og fastsat sanktioner, det er da en given ting. Jeg synes ærlig talt ikke, man behøver at stille spørgsmålet.

At man ikke kan klare enhver overtrædelse gennem sanktioner, har selvfølgelig forbindelse med, at der ikke altid er den kapacitet, der skal være. Vi har jo ikke et utal af politibetjente her i landet, og de har mange andre opgaver, som man ved. Jeg kan også henvise til, at vi her i formiddags har drøftet en sag, der har medført, at politiet har fået et overordentlig stort nyt arbejdsfelt at skulle